

да дойдешь при него. И ако той не ся отрича отъ тебе, като си грѣшенъ, защо по тѣзи причинъ ся бавишь да идешь него? Той знае че ты си облеченъ съ мръсны дрипы, и боленъ отъ гнѣснѣ болѣсть, но пакъ ти дума, „Дойди при мене.“ И той тя кани, защото си тѣи облеченъ и толкозъ боленъ, и затова колко ще си безуменъ ако ся отречешь отъ призываніе-то му, защото си такъвъ. Щѣше да е по прилично да кажешь, „Азъ съмъ гладенъ и затова не ще ямъ, сироммахъ съмъ и затова не ще приемъ помощь,“ нежели да кажешь, „Азъ съмъ недостоинъ и затова не щѣ да идѣ при Исуса за да мя прости.“ Той радостно ще тя приеме, защото си недостоинъ. Ты думашь че не можешь да идешь както трѣба, както прилича, то иди както можешь. Исусъ не ни зарѣча какъ трѣба да идемъ при него, или да тичамы, или да пълзимъ, или да вървимъ право, но само да идемъ. Както и да идемъ ще бѣдемъ приети отъ него. Пълзи, влачи ся, не вреди, само иди. Не ли думашь, че не си ся покаялъ за грѣхове-тъ си, колкото прилича. Имашь право, но никога нѣма да ся покаешь доволно; защото покаяніе-то, както сички-тъ други добродѣтели, непрестанно расте, и на никого покаяніе-то не може да е равно съ грѣхове-тъ му. Обаче ный не ще ся спасемъ по причинѣ, че доста сме ся покаяли за грѣхове-тъ си; но ако ся покаемъ искренно за тѣхъ, ще ся спасемъ защото Исусъ Христосъ умрѣ за насъ. Не ли ду-